

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Csp/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121447189
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:6121447189.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

46Csp/70/2021

2

1

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D. – E. D., štátny občan SR, zastúpený splnomocneným zástupcom Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 19.778,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

46Csp/70/2021

2

1

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 973,03 Eur, vyčíslený úrok 4.949 Eur, úrok z omeškania vo výške 794,03 Eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 865,23 Eur od 13.10.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinštančného konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

46Csp/70/2021

14

1

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 5.8.2021 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 22.11.2021 domáhal, aby súd zviazal žalovaného na zaplatenie sumy sumy 19.778,- Eur spolu s úrokom vyčísleným v sume 4949,- Eur, úrokom z omeškania vyčísleným v sume 794,03 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 19.670,20 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobný návrh žalobca skutkovo odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 12.10.2020 medzi postupcom Slovenská Sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 17.07.2018 Zmluvu č. 5147277509 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 02.03.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 25 521,03 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 19 670,20 EUR, z riadneho úroku vo výške 4 949 EUR, z úroku z omeškania vo výške 794,03 EUR a z poplatkov vo výške 107,80 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 EUR. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 25 521,03 EUR pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 19 670,20 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 4 949 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 794,03 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 107,80 EUR. Žalobca oznamuje súdu, že v časti D) formulára v rámci položky "Istina" uvádza súčet neuhradenej istiny úveru a neuhradených poplatkov. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 13.10.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel v celom rozsahu platobný rozkazom sp.zn. 33Up/857/2021 zo dňa 30.8.2021, proti ktorému podal žalovaný odpor (č.l. 64). V podanom odpore žalovaný žiadal zrušiť platobný rozkaz a žalobu zamietnuť. Žalovaný poprel skutkové tvrdenia žalobcu a uviedol, že žalobca nepostačujúco osvedčil svoj nárok, nepredložil všetky potrebné doklady k preukázaniu nároku, ktorý žiada preto s poukazom na § 132 ods.1 Civilného sporového poriadku, zamietnuť. Žalobca nepreukázal existenciu dokladu o odoslaní Oznámenia o postúpení pohľadávky.

Tento doklad priamo súvisí s platnosťou postúpenia pohľadávky a nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní pre nesplnenie podmienky v zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako to vyplýva aj zo samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky čl. VII. ods.7.1. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitimovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotno-právnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitimovaný. Bremeno dokazovania je na strane, ktorá takúto skutočnosť tvrdí, že má pohľadávku platne postúpenú, musí preukázať, že k platnému postúpeniu pohľadávky došlo. Z predložených listín žalobcu nevyplýva, že došlo k platnému zosplateniu úveru. Z tohto dôvodu Žalovaný namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Bremeno dokazovania je na strane ktorá takúto skutočnosť tvrdí, pokiaľ žalobca tvrdí, že má pohľadávku platne postúpenú musí preukázať, že k platnému postúpeniu pohľadávky došlo. Z predložených listín žalobcu nevyplýva, že Žalovanému bolo zo strany postupcu odoslané a ani doručované oznámenie o postúpení pohľadávky. Z tohto dôvodu žalovaný namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Žalobca tiež nepostačujúco osvedčil svoj nárok nepredložil všetky potrebné doklady k preukázaniu nároku, ktorý žiada s poukazom na § 132 ods.1 Civilného sporového poriadku. Žalovaný považuje úver z predmetnej zmluvy za bezúročný, pretože pri podpise zmluvy nemal jasne definovanú výšku úrokov a poplatkov ktoré mali zaplatiť na predmetný úver, čo bude predmetom skúmania zmluvy na pojednávaní. Zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. V prejednávanej veci žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 03.03.2020. Avšak v danom prípade žalovaný poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 103 druhej vety OZ, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejme, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu veriteľom, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ). Z prehľadu /tabuľky úhrad, ktoré predložil žalobca sú uvedené splátky konkrétne s dátumom 07.10.2020. Ide o viacero splátok, a z tohto prehľadu jasne vyplýva že takto nemohli byť nikdy uhradené splátky Žalovaným, preto aj túto listinu Žalovaný popiera ako listinu preukazujúcu uplatnený nárok žalobcom. Žaloba bola podaná žalobcom síce dňa 05.08.2021, ale žalovaný podľa predmetnej tabuľky úhrad neuhradil žiadnu splátku úveru včas a teda žaloba bola podaná po márnom uplynutí premlčacej lehoty (§101 a násl OZ).

4. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril dňa 18.11.2021 (č.l. 69) a požiadal o pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde žalovaného. Vo vyjadrení žalobca tvrdil, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 04.05.2020. Žalobca ako dôkaz, že uvedená výzva bola žalovanému doručovaná, predkladá podací hárok, z ktorého je zrejme, že táto listina bola daná do poštovej prevravy dňa 06.05.2020. Pri zadaní podacieho čísla z predloženého podacieho hárku na stránke <https://tandt.posta.sk/> je zároveň možné odsledovať, že dňa 11.05.2020 bola táto zásielka doručená adresátovi. Printscreen uvedeného prikladáme v prílohe tohto podania. Žalobca na základe uvedeného zastáva názor, že žalobca riadne preukázal doručenie listu zo dňa 04.05.2020, naplnenie ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a účinné postúpenie pohľadávok. V prílohe predložil podací hárok k oznámeniu o postúpení pohľadávky, rovnako s Printcsreenom z internetovej stránky <https://tandt.posta.sk/>, ktorý preukazuje, že táto zásielka bola doručená adresátovi dňa 22.10.2020. V ďalšom žalobca uviedol, že na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné, aby: 1. Bola táto možnosť dohodnutá, 2. Aby bol dlžník v omeškaní aspoň tri mesačné splátky, 3. Musí byť na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva. Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v čl. II ods. 7 Zmluvy úvere, čím je splnený bod 1. Postupca výzvou zo dňa 30.01.2020 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (viď. znenie „Ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradíte, Banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky“). Z

predloženej platobnej histórie je zároveň zrejme, že v čase odoslania tejto výzvy bol žalovaný v omeškaní s riadnym plnením viac ako troch splátok. Nakoľko žalovaný omeškané splátky neuhradil, podaním zo dňa 03.03.2020 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. K výzve zo dňa 30.01.2020 predložil podací hárok spolu s potvrdením pošty a doručení tejto zásielky a k podaniu zo dňa 03.03.2020 predložil doručenkú. Žalobca zastáva názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (03.03.2020) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 25.12.2019). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.12.2019. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 25.01.2020, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejme, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 03.03.2020 – toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2020 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.02.2020. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.02.2020 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.02.2020) a uplynula by najskôr dňa 20.02.2023. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 05.08.2021, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Zároveň uviedol, že splátky zo dňa 07.10.2020 nie sú úhrady, ale interné účtovné odpisy postupcu. V prílohe predkladáme v prílohe špecifikáciu postúpenej sumy z ktorej je zrejme, že žalovaný uhradil ku dňu postúpenia sumu 1.195,03 Eur. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca si uplatňuje úroky a poplatky, ktoré neboli v zmluve dojednané, si dovoľujeme len stručne poukázať na nasledovné ust. zmluvy: Čl. I. ods. 1 Zmluvy: Typ a výška úroku – fixná do splatnosti, 13,50% p.a. v deň uzavretia zmluvy; Výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy: 11,50 % p.a., Čl. I. ods. 1 Zmluvy: Poplatok za poistenie úveru: 20,95 €, Čl. II. ods. 6 Zmluvy: Ak dlžník neuhradí pohľadávku riadne a včas, Banka môže okrem zaplatenia úrokov z omeškania požadovať aj zmluvnú pokutu vo výške 8 €. Žalovanému boli vyúčtované výlučne vyššie uvedené poplatky a úroky. Z uvedeného dôvodu zastávame názor, že poskytnutý úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na podanej žalobe zotrval.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 28.3.2022. Dňa 15.3.2022 doručil žalobca súdu odpoveď na výzvu súdu (č.l. 94), v ktorom poukázať na to, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktáčného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Klientom deklarovaný príjem overený dopytom do SP: 635 EUR, Existujúce záväzky: 9 EUR. Za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú, sa považuje suma alebo úhrn súm: 205,07 EUR mesačne, ak ide o jednu plnoletú

fyzickú osobu. Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 420,93 EUR) 635 - 9 - 205,07= 420,93 EUR. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok – podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Existujúce splátky úverov a úverová história klienta bola overená dopytom do Úverového registra. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 20 000,00 € na 96 mesiacov s mesačnou splátkou 343,27 €. V tejto súvislosti poukazujeme aj na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.03.2020, sp. zn. 8Co/233/2019 (v prvom stupni vedený na OS BA II pod sp. zn. 8Csp/42/2018), kde sú uviedol: „...k tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný mal hrubo porušiť povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, z dôvodu, že žalobkyňa mala v čase podpisu zmluvy čistý príjem pod sumu životného minima, odvolací súd poznamenáva, že poskytnutie úveru žalobkyni ani za týchto jej majetkových pomerov nezakladá hrubé porušenie povinnosti žalovaného konať s odbornou starostlivosťou, pretože to bola v prvom rade samotná žalobkyňa, ktorá mala uvážiť, či je v jej možnostiach z jej príjmu úver splácať po 30 eur mesačne, keďže ide o osobu s vysokoškolským vzdelaním pôsobiacu v oblasti finančných služieb ako finančný sprostredkovateľ. Na posúdenie svojich finančných možností žalobkyňa nepotrebovala právnické ani ekonomické vzdelanie. Hrubé porušenie povinností žalovaným vylučuje aj skutočnosť, že žalobkyňa úver pravidelne splácala a predčasne ho splatila...“. Uvedené skutočnosti jednoznačne potvrdzujú záver o zachovaní odbornej starostlivosti veriteľa pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver. V tejto súvislosti poukazujeme na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, ktoré hovorí Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Z uvedeného znenia zákona je zrejmé, že v prípade ak postupca disponoval informáciami o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, nedošlo k porušeniu povinnosti veriteľa posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Zákonodarcu ukladá poskytovateľovi úveru brať do úvahy jeho príjmy a výdavky alebo nahliadnuť do príslušnej databázy a nestanovuje naplnenie týchto predpokladov kumulatívne. Žalobca navrhuje, aby konajúci súd vyhovel podanej žalobe.

6. Na pojednávaní dňa 28.3.2022, na ktorom vec prejednal a rozhodol rozsudkom, ktorým žalovaného zaviazal, aby žalobcovi zaplatil sumu 18.804,97 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 13.10.2020 do zaplatenia (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,16 % (III. výrok). Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca (č.l. 149). O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 8CoCsp/38/2022 zo dňa 31.5.2023 tak, že rozsudok prvej inštancie zrušil v II. výroku, ktorým súd žalobu zamietol a súvisiacom III. výroku o trovách konania a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať uplatneným nárokom žalobcu, zamerajúc sa na ustálenie a vyhodnotenie skutkového stavu a právneho posúdenia veci v rozsahu, ktorým sa dosiaľ, vzhľadom na nedostatočné/rozporné skutkové a právne závery, nezaoberal. Až po vyhodnotení činnosti veriteľa v súvislosti s posudzovaním bonity žalovaného na základe už vykonaného, prípadne doplneného dokazovania, či už na základe návrhov strán konania alebo podľa § 295 C. s. p. (vo vzťahu k obsahu údajov uvedených vo výpise z úverového registra), bude môcť súd objektívne posúdiť to, či činnosťou žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu došlo alebo nedošlo k porušeniu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo môže mať význam jednak pre právo veriteľa úver zosplatiť, ktorá skutočnosť má význam aj pre posúdenie vecnej legitímácie žalobcu, ale aj na výšku uplatneného nároku (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie opätovne rozhodne i o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania.

7. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na 9.10.2023. Dňa 16.8.2023 doručil žalobca vyjadrenie k uzneseniu Krajského súdu v Žiline (č.l. 190), v ktorom zdôraznil, že podľa názoru odvolacieho súdu v konaní jednoznačne preukázal dodržanie povinností postupcu skúmať bonitu žalovaného a nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinností (resp. nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu povinností veriteľa posudzovať bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou) podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene

a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoSÚ“). Rovnako nemožno opomenúť, tak ako to vyplýva aj z rozhodnutia odvolacieho súdu, že žalovaný žiadne z tvrdení žalobcu týkajúcich sa skúmania bonity žiadnym spôsobom nerozporoval, a preto sa v tomto smere žalobca v plnom rozsahu pridrižiava podaného odvolania. K bodu 31. odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, v ktorom konštatoval: „...Ak teda súd dôjde k záveru o porušení povinnosti veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka by bolo potrebné považovať za neplatné, čo má vplyv na možnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a § 17 zákona č. 129/2010 Z. z.“ Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd nemôže dospieť k záveru o platnom postúpení pohľadávky v dôsledku platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru pred jeho konečnou splatnosťou a zároveň dospieť k záveru o hrubom porušení povinnosti veriteľa skúmať bonitu spotrebiteľa, keďže logicky hrubé porušenie tejto povinnosti v sebe zahŕňa aj to „obyčajné“ porušenie povinnosti, ktoré je sankcionované stratou práva veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť pohľadávky. V prejednávanej veci však súd už dospel k záveru, že postupca platne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 03.03.2020 a následne platne postúpil pohľadávku na žalobcu (bod 36. – 39. odôvodnenia rozsudku súdu z 28.03.2022), a teda otázka splatnosti uplatnenej pohľadávky ako aj otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bola v prejednávanej veci právoplatne rozhodnutá. Rozsudkom súdu č. k. 46Csp/70/2021-111 z 28.03.2022 bola výrokom I. žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 18.804,97 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.804,97 € od 13.10.2020 do zaplatenia. Voči predmetnej časti rozsudku nebolo podané odvolanie, a teda rozhodnutie súdu je v tejto časti právoplatné a vykonateľné. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nárok žalobcu z úverovej zmluvy bol právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu priznaný v rozsahu nesplatených istín, pričom platnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako aj platnosť postúpenia pohľadávky z postupcu na žalobcu bola v tomto súdnom konaní už právoplatne posúdená ako predbežná otázka, a teda nemožno opätovne posudzovať platnosť právneho úkonu, ktorého platnosť bola podmienkou pre priznanie istiny úverovej pohľadávky. Žalobca v tomto smere poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.02.2017 sp.zn. 8Cdo 125/2016, podľa ktorého konanie o žalobe na splnenie povinnosti vytvára prekážku litispendencie pre konanie o žalobe o určenie, pretože otázka či tu právo je alebo nie je, bude posúdená v konaní o žalobe na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva. Ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe aj podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 100/01, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov pod R 110/2003, podľa ktorého právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúc z rovnakého skutkového základu. V prejednávanej veci je teda nesporné, že v predmetnom sporovom konaní súd vydal rozsudok, ktorým zaviazal žalovaného za zaplatenie sumy 18.804,97 € s prísl. Vyplyvajúcej z úverovej zmluvy žalobcovi. Vzhľadom na to, že už bolo vyššie uvedeným rozsudkom právoplatne rozhodnuté o žalobe na plnenie, pričom táto žaloba mala skutkový základ vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a v zmluve o postúpení pohľadávok, toto rozhodnutie tvorí prekážku rozsúdenej veci (res iudicata) pre opätovné posudzovanie platnosti týchto právnych úkonov. Žalobca na základe uvedeného zastáva názor, že je procesne neprípustné a v rozpore s princípom právnej istoty, aby súd v totožnom konaní v poradí prvým rozsudkom právoplatne rozhodol o povinnosti žalovaného plniť žalobcovi, pričom táto povinnosť vyplýva z nevyhnutnosti platnosti právneho úkonu zosplatenia úveru ako aj platnosti postúpenia pohľadávky a následne v poradí druhým rozsudkom uzavrel, že tieto právne úkony sú neplatné, resp. že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. S poukazom na vyššie uvedené žalobca považuje otázku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako aj otázku platného postúpenia pohľadávky za právoplatne vyriešenú a rovnako má za to, že postupca dodržal všetky povinnosti ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, na základe čoho nemožno poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov nakoľko súd už právoplatne uzavrel, že k porušeniu „obyčajných“ povinností ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ zo strany postupcu nedošlo. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby súd žalobe v zostávajúcej časti vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Na pojednávaní dňa 9.10.2023 súd vec opätovne prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a žiadal žalobe vo zvyšnej časti vyhovieť. Súd opätovne vykonal dokazovanie vo vzťahu k posúdeniu, či právny predchodca žalobcu skúmal s odbornou starostlivosťou bonitu žalovaného, pričom vychádza z listinných dôkazov

doložených na výzvu súdu, odvolania voči rozsudku a záverov odvolacieho súdu a vec opätovne posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

9. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

10. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v rozhodnom čase (ďalej len "zákon o bankách") účinného v čase postúpenia dlhu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa ust. § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v rozhodnom čase na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

15. Podľa § 7 ods. 1, 19 až 21, 27 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v rozhodnom čase:

(1) Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

(19) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

20) Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,

b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,

c) výška splátky spotrebiteľského úveru a

d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

(21) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet

hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

(27) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.1

18. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Súd zdôrazňuje, že uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoCsp/38/2022 zo dňa 31.5.2023 došlo k zrušeniu II. a III. výroku rozsudku, prvý výrok rozsudku, ktorým súdu žalovaného zaviazal, aby žalobcovi zaplatil sumu 18.804,97 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 13.10.2020 do zaplatenie nadobudol právoplatnosť, nakoľko odvolanie voči nemu nesmerovalo (t.j. nie je odvolaním dotknutý). S ohľadom na túto skutočnosť je predmetom sporu zostávajúci nárok žalobcu, t.j. nárok, ktorý súd vo zvyšnej časti zamietol rozsudkom zo dňa 28.3.2022. Zostávajúci nárok predstavuje rozdiel medzi požadovanou sumou (19.778,- Eur) a priznanou sumou (18.804,97 Eur), t.j. sumu 973,03 Eur, a to vrátane príslušenstva, ktoré tvorí vyčíslený úrok 4.949,- Eur, úrok z omeškania vo výške 794,03 Eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z rozdielu medzi požadovanou sumou 19.670,20 Eur a priznanou sumou 18.804,97 Eur, t.j. zo sumy 865,23 Eur od 13.10.2020 do zaplatenia.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 17.7.2018 (č.l. 22 a nasl.). Podľa čl. I. predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi podľa podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úveru predstavovala 20.000,- EUR, úroková sadzba 11,50 %. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 343,27 Eur v počte 96 splátok vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc dňom 25.8.2018 so splátkou poslednej splátky 25.7.2026. V zmluve bola určená RPMN vo výške 14,42 %, celková výška nákladov spojených s úverom v sume 32.952,48 Eur. Poplatok za poistenie k úveru 20,95 Eur mesačne.

23. Listom zo dňa 30.1.2020 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného (č.l. 52), aby uhradil pohľadávku banky, s ktorej úhradou je v omeškaní ku dňu 30.1.2020, a to vo výške 5.009,40 Eur. Žalovaný výzvu prevzal dňa 5.2.2020 (č.l. 73 rub).

24. Následne listom zo dňa 3.3.2020 právny predchodca žalobcu žalovaného oznámil (č.l. 27), že úver ku dňu 2.3.2020 zosplatnil a vyzval žalovaného na úhradu celkovej sumy 23.279,92 Eur do 15 dní. Oznámenie žalovaný prevzal dňa 9.3.2020 (č.l. 28).

25. Ďalšou výzvou zo dňa 4.5.2020 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy 23.776,76 Eur s poučením o tom, že banka je oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. Žalovaný výzvu prevzal dňa 11.5.2020 (č.l. 78).

26. Následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 postúpila Slovenská sporiteľňa, a.s. (postupca) svoju pohľadávku voči žalovanému žalobcovi (č.l. 14). Z Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 21) mal súd zistené, že ku dňu 12.10.2020 pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému predstavovala sumu 25.521,03 EUR, z toho istina 19.670,20 EUR, riadne úroky 4.949,- Eur, úroky z omeškania 794,03 Eur, poplatky 107,80 Eur.

27. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2020 (č.l. 61) Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému oznámila, že pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere bola postúpená žalobcovi a že uvedený záväzok je možné od okamihu tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkov. Žalovaný zásielku prevzal dňa 22.10.2020 (č.l. 79 rub).

28. Pokusom o zmier zo dňa 13.7.2021 žalobca vyzval žalovaného na úhradu celého nesplateného dlhu vo výške 27.290,72 Eur (č.l. 559). Žalobca doložil súdu kópiu podacieho hárku zo dňa 14.7.2021.

29. Z prehľadu úverového účtu (č.l. 54) mal súd za preukázané, že dňa 17.7.2018 bola žalovanému poskytnutý úver v sume 20.000,- Eur, pričom žalovaný uvedené nenamietal, a tak to mal súd za nesporné.

30. Z prehľadu úhrad a splátok (č.l. 74 rub) mal súd za preukázané, že žalovaný titulom úveru uhradil spolu sumu 1.195,03 Eur. Žalovaný uvedené nenamietal, a tak to mal súd za nesporné.

31. Súd iba stručne poznamenáva, že v prvom (v časti zrušenom rozsudku) vychádzal zo záveru, že predmetná zmluva je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 až 54 OZ) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou spotrebiteľskou. Zároveň súd vyhodnotil aktívnu vec legitimáciu žalobcu a mal za to, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný, nakoľko bol zachovaný postup v zmysle § 92 ods. 8 o zákona o bankách. Súd sa zaoberal aj námietkou premlčania, pričom dospel k záveru, že žalobca podal žalobu dňa 5.8.2021, pričom využil možnosť zosplatniť úver pre splátku splatnú 25.12.2019. Premlčacia doba je tri roky spätne od podania žaloby, nakoľko žalobca podal žalobu v trojročnej premlčacej dobe, pohľadávka žalobcu nie je premlčaná. Premlčané by boli všetky splátky úveru splatné tri roky spätne pred podaním žaloby, t.j. pred 5.8.2021. Súd zdôrazňuje, že zmluva bola uzavretá dňa 17.7.2018 a prvá splátka bola splatná dňa 25.8.2018. Reálne tak k premlčaniu žalobného nároku nemohlo dôjsť. S ohľadom na uvedené súd konštatoval, že žalobný nárok bol uplatnený včas. V ďalšom sa súd z úradnej povinnosti (s ohľadom na spotrebiteľský charakter sporu) zaoberal tým, či zmluva zo dňa 17.7.2018 má všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. , pričom dospel k záveru o splnení uvedených podmienok. Posledným bodom súdneho prieskumu

v pôvodnom konaní bolo posúdenie, či právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaného v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca sa k tejto otázke skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver vyjadril v podaní zo dňa 15.3.2022, v ktorom žalobca tvrdil, že právny predchodca žalobcu skúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného úver splácať. Vychádzal z príjmu žalovaného vo výške 635,- Eur mesačne, zo sumy životného minima vo výške 205,07 Eur, výšky záväzkov žalovaného v sume 9,- Eur a samotnej sumy úveru a výšky splátky 343,27 Eur. Po odpočítaní sumy životného minima zostal žalovanému disponibilný zostatok 420,93 Eur, a tak mal právny predchodca žalobcu za to, že je v schopnostiach žalovaného splátky úveru splácať. Na preukázanie svojich tvrdení doložil výpis z úverového registra, z ktorého vyplýva, že celková angažovanosť je 302 a úverový rámec celkom 302. Súd z dostupných informácií poskytnutých žalobcom dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu neskúmal s odbornou starostlivosťou bonitu žalovaného, pretože súd nezdokladoval výšku príjmu žalovaného a nedostatočne zdôvodnil proces prieskumu jeho bonity pred uzavretím zmluvy. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že úver je v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Práve tento posledný bod (skúmanie bonity žalovaného veriteľom) a jeho následky, bol dôvodom podania odvolania žalobcom a v zmysle záverov súdu druhej inštancie, ktorý zrušil rozsudok v II. výroku (ktorým súd zostávajúci žalobný nárok zamietol), je povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť činnosť veriteľa pri skúmaní bonity žalovaného na základe už vykonaného, prípadne doplneného dokazovania.

32. S ohľadom na závery súdu druhej inštancie, ktorými je súd prvej inštancie viazaný, súd vykonal opätovne prieskum činnosti veriteľa pri skúmaní bonity žalovaného. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaného, k čomu dospel už v rámci posúdenia v rozsudku zo dňa 28.3.2022. Spornou otázkou bolo skúmanie bonity žalovaného „s odbornou starostlivosťou“ pri splnení zákonom požadovaných náležitostí. Na základe uvedeného súd zohľadnil viaceré skutočnosti. Žalobca uviedol, že pri posudzovaní bonity žalovaného vychádzal z jeho príjmu vo výške 635,- Eur, pričom príjem bol overený dopytom a samotný žalovaný ho v priebehu konania nenamietal, preto súd uvedené vyhodnotil ako nesporné. Ďalej súd vychádzal zo skutočnosti, že záväzky žalovaného predstavovali 9,- Eur, pričom právny predchodca žalobcu uplatnil pri vyhodnocovaní schopnosti žalovaného úver splácať, výšku životného minima na dospelú fyzickú osobu, ktorá bola v rozhodnom období 205,07 Eur. Od sumy príjmu, odpočítal výšku záväzku a životné minimum a dospel k disponibilnému zostatku 420,93 Eur. Nakoľko splátka úveru bola určená nižšie ako disponibilné minimum, bonitu žalovaného vyhodnotil kladne a úver mu poskytol. Uvedené mal súd za nesporné, sporná bola otázka posúdenia hodnoty „celkovej angažovanosti 302“ a vychádzal z toho, že ide o inú splátku úveru vo výške 302,- Eur poskytovanú v čase posudzovania bonity žalovaného žalobcu. Súd túto sumu preto považoval za neodôvodnenú v podaní žalobcu a ku ktorej sa žalobca vôbec v rámci skúmania bonity nevyjadril. Na dopyt súdu sa k tejto položke nevedela vyjadriť na pojednávaní 28.3.2022 ani zástupkyňa žalobcu. Z listiny na č.l. 96 spisu vyplýva položka „úverový rámec celkom – 302“. Žalobca až v podanom odvolaní uviedol, že išlo o informáciu z úverového registra, nie z databázy právneho predchodcu žalobcu. Nešlo teda o informáciu o najvyššej prípustnej výške splátky pre žiadaný úver (vyhodnotenú v systéme právneho predchodcu žalobcu). Žalobca v odvolaní uviedol, že celková angažovanosť predstavuje už existujúci záväzok žalovaného v podobe úverového rámca, resp. povoleného prečerpania vo výške 300,- Eur, pričom ku dňu nahliadnutia do úverového registra (17.7.2018) žalovaný prekročil úverový rámec o 2,- Eurá (z uvedeného vyplýva suma 302). Súd poznamenáva, že v prípade, že by žalobca riadne odôvodnil obsah priloženej listiny (na č.l. 96) už vo svojom vyjadrení zo dňa 15.3.2022 doručenom na výzvu súdu, nemal by súd pochybnosti o skúmaní bonity žalovaného. Žalobca ani na výzvu súdu na pojednávaní dňa 28.3.2022 nevedel prostredníctvom právnej zástupkyne jednoznačne verifikovať, čo priloženou listinou preukazuje. Na základe takto následne zisteného stavu, súd má za to, že právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou, a preto nárok v zostávajúcej časti súd vyhodnotil ako dôvodný.

33. K námietke žalobcu, že žalovaný v konaní nepoprel skúmanie jeho bonity právnym predchodcom žalobcu, resp. nepoprel nim uvedené tvrdenia v podaní zo dňa 15.3.2022, je podľa názoru súdu nedôvodný. V prvom rade súd prvej inštancie konštatuje, že v čase, kedy súd nariadil pojednávanie a vyzval žalobcu na preukázanie skúmania bonity žalovaného (t.j. dňa 25.2.2022) nebol žalovaný v konaní zastúpený, t.j. žalovaný ako spotrebiteľ mal postavenie slabšej strany sporu. K doručeniu plnomocenstva na zastupovanie občianskym združením došlo až 26.3.2022, t.j. bezprostredne pred termínom pojednávania. Súd v čase nariadenia termínu pojednávania vychádzal zo skutočnosti, že ide nesporne o spotrebiteľský spor, t.j. spor so slabšou stranou sporu – spotrebiteľom, t.j. žalovaným,

v ktorom je súd viazaný ustanoveniami Civilného sporového poriadku o dokazovaní. Súd po prieskume žalobného nároku mal pochybnosť o skúmaní bonity žalovaného žalobcom, a tak žalobcu vyzval na vyjadrenie sa k týmto skutočnostiam. Pokiaľ aj splnomocnený zástupca žalovaného nenamietal skúmanie bonity žalovaného v podaní doručenom súdu pred pojednávaním, súd už realizoval kroky (výzva na preukázanie bonity žalobcovi), ktoré smerovali k dôslednému prieskumu spotrebiteľskej zmluvy, a to v čase, kedy žalovaný ako spotrebiteľ nebol v konaní zastúpený. Súd v rozhodnom čase vychádzal z právneho názoru Ústavného súdu SR vyjadreného v uznesení zo dňa 11.6.2019 sp.zn. I. ÚS 246/2019, v zmysle ktorého „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená).“

34. S ohľadom na vyššie uvedené závery, súd zostávajúci nárok žalobcu vyhodnotil ako dôvodný. Uvedený nárok pozostáva z nezaplatenej sumy vo výške 973,03 Eur (rozdiel medzi požadovanou sumou (19.778,- Eur) a priznanou sumou (18.804,97 Eur), pričom táto suma pozostáva zo zostatku (doposiaľ nepriznanej) istiny 865,23 a poplatkov vo výške 107,80 Eur. Zároveň súd vyhodnotil ako dôvodný aj nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktorý správne žalobca odvodil od záverov Najvyššieho súdu SR v sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Príslušenstvo pohľadávky teda (okrem poplatkov vo výške 107,80 Eur započítaných v sume 973,03 Eur) tvorí nárok na nezaplatený riadny úrok vo výške 4 949 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 794,03 EUR. Výpočet nezaplateného riadneho úroku vo výške 4.949,- Eur vychádza z úrokovej sadzby 11,5 % ročne a z poskytnutej sumy 20.000,- Eur, čo predstavuje 5.764,33 Eur, pričom z tejto sumy bolo 815,33 Eur započítaných z úhrad žalovaného. Totožná suma vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky (č.l. 21). Suma postúpeného úroku z omeškania rovnako vyplýva z ustanovení zmluvy aj je vyčíslená do postúpenia pohľadávky 12.10.2020, čo vyplýva z prílohy k postúpeniu pohľadávky ako súčet položky 168,35 Eur a 625,68 Eur, t.j. spolu 794,03 Eur. Žalobca si uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, a to odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky, t.j. od 13.10.2020 do zaplatenia. Súd priznal tento nárok po odpočítaní priznaného plnenia v prvom výroku rozsudku zo dňa 28.3.2022, t.j. zo sumy 865,23 Eur od 13.10.2020 do zaplatenia.

35. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalovaného zaviazal, aby žalobcovi zaplatil sumu vo výške 973,03 Eur (zostávajúca istina a poplatky), vyčíslený úrok 4.949,- Eur, úrok z omeškania vo výške 794,03 Eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 865,23 Eur od 13.10.2020 do zaplatenia.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel (v spojení s rozsudkom zo dňa 28.3.2022, právoplatný vo výroku I.), žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania, ktoré tvoria jeden celok, a to v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.